

БХАКТИ СУТРИТЕ на НАРАДА (по превода на Нандалал Синха)

1. Нека затова сега да изложим учението за предаността.
("затова" - защото, както е в обяснението на Нандалал Синха, знанието и разбирането на Истината не е достатъчно само по себе си за постигането на спасение, но то трябва да бъде оживено с ентузиазма на предаността.)
2. Тя е неподправената интензивна любов към Него.
3. И има природата на нектар.
4. Придобивайки я, човек става съвършен, безсмъртен и удовлетворен.
5. След като я е получил, той вече не желае, не копнее, не жадува нищо друго; не се отдава на наслаждения, нито на ревност.
6. Опознавайки я, той се преизпълва с радост, мир и вътрешно удовлетворение.
7. Предаността не е водена от желания, защото намира израз в прекратяването на всички желания.
8. Спиране на желаността означава посвещаване на всички обичайни дейности и религиозни ритуали на Всевишния.
9. Това означава също и всеотдайност към Него и безразличие към всичко, което е противоположно на Него.
10. Всеотдайност в скрит смисъл значи да се изостави всяка друга подкрепа.
11. Под "безразличие към всичко, което противоречи на Него" се разбира извършване на онези социални и духовни обреди и церемонии, които са близки до Него.
12. Спазването на свещените принципи може да продължи след задълбочаването на вярата в Бог.
13. Свещените принципи трябва да бъдат спазвани дори след като вярата в Бога стане дълбока, защото в противен случай човек би могъл да пропадне.
14. Социалните обичаи и обноски също трябва да бъдат съблюдавани само до тази степен. Но от друга страна грижата за ядене, пиене, обличане и т.н. трябва да продължи докато имаме физически организъм.
15. Нека сега очертаем белезите на предаността според различните убеждения

16. Изпълненото с красота и пламенност обожание на Бога е белег за преданост, според ученика на Парашара.
(Шри Ведавасйа - ученик на Парашара - според превода на Триданди Бхакти)
17. Гарга Муни смята, че постоянните разговори за славата и величието на Бога са знакът на предаността.
18. Знак за преданост е пламенното Му обожание и отдаването на разговори за Неговата слава и величие, при условие, че те не пречат на блажената наслада, която душата намира в Бога - тъй казва Шандилийа.
19. Все пак Нарада мисли, че предаността се разпознава по състоянието, когато посвещаваш каквито и ритуали да извършваш на Него и по чувството на крайно безпокойство ако Го загубиш от паметта си.
20. Има такива и такива примери.
21. Както, например, случая с пастирките от Вриндавана (за които се знае, че са посветили всичко на Бог Кришна и които чувстват нетърпима тревога ако той не е сред тях дори за миг).
22. Дори там, в пълната забрава на себе си, няма причина да се забрави идеята за Божието величие.
23. Лишена от чувството за божествено величие, предаността е като любовта на жена към нейните любовници (която постоянно се мести от един на друг по неопределен начин, според това кой от тях ѝ изглежда по-желан).
24. В забранената любов няма никакво съответствие между чувството за щастие на който и да е от двамата и щастието на другия.
25. Предаността, отново, е по-висша от Карма, Гйана и Йога (действието, знанието и концентрацията).
26. Защото тя сама е своята награда.
27. А също и заради ненавистта на Бог към егоистите и любовта Му към смирените.
28. Някои казват, че знанието е източникът на предаността.
29. Други считат, че те са взаимно свързани.
30. Синът на Брахма разглежда предаността като плод на самата себе си.
- *31. Същото се наблюдава по въпросите на храненето и благосклонността в царското семейство.

*32. Затова нито царят намира някакво удоволствие, нито пък получаващите - удовлетворение на желанията си (що се отнася до раздаването на царски почести).

(В превода на Триданди Бхакти тези два стиха имат следното значение:

31. Бхакти е като да живееш в палата, в близка връзка с царя, като царица или принц и също да се наслаждаваш на празненството.

32. Простото знание за царя няма да помогне на човек да го направи щастлив и по този начин да получи нещо хубаво. Също така приказките за вкусно пиршество няма да утолят глада.)

33. По тази причина този, който желае спасение, трябва да приеме пътя на предаността, изключвайки останалите.

34. Ачарйите разясняват както следва методите за култивиране на предаността.

35. Любовта към Бога е възможна с изоставянето на всички сетивни обекти и на всяка привързаност към тях.

36. Тя възниква също и когато се отглежда без небрежност; или от решително обожаване на Бога.

37. Любовта започва и от слушането и възпяването на добродетелите и качествата на великия Бог, дори и живеейки всред материалния свят.

38. Но несъмнено на първо място тя се придобива по милостта на великите души - или с други думи - от докосването на божественото състрадание.

39. Компанията на светец е , повтаряме, трудна за постигане. Едва ли е възможно да се определи как и кога човек може да бъде приет в обществото му. Но веднъж постигнато, общуването с великите души е непогрешимо.

40. Общуване с великите души се постига по милостта на самия Бог.

41. Защото няма разлика между Него и Неговите хора.

42. Копней единствено за любовта към Бога, единствено за любовта към Бога копней!

43. Лошата компания трябва непременно да бъде избягвана по всякакъв начин.

44. Защото това е причината за похотта, гнева, объркването, липсата на памет, загубата на разбиране и пълната загуба на духовност и освобождение.

45. Тези лоши тенденции, които танцуват като леки вълнички, накрая се превръщат в бурно море, когато се сдружат с лошото общуване.

46. Кой е този, който преодолява всички ограничения? Кой е той? Онзи, който държейки се настрана от нечистите връзки, запазва компанията на хората с широки сърца и става самоотвержен.
47. Който се е оттегля в свято, уединено място, изкоренявайки светските връзки, който е духовен, който е изоставил както придобиването, така и запазването на желаното.
48. Който няма очи за плодовете на своите дествия, който посвещава всичките си дела на Бога и който във всичко изпълнява Божията воля, и по този начин се освобождава от влиянието на всички противоположности
49. Който оставя настрана дори свещените писания, развивайки неделимият, непрестанен поток от любов към Бога (анурага).
50. Той превъзмогва всички ограничения, той превъзмогва всички ограничения! Той помага и на човечеството да преодолее своите ограничения.
51. Природата на любовта към Бога е невъзможно да бъде описана с думи.
52. Сякаш ням човек да изрази чувствата си.
53. Самото й проявление я разкрива.
54. Без да притежава каквито и да било качества, породени от желание, нарастваща по сила и дълбочина с всеки един момент в непрестанен поток, тя има формата на най-фини чувства.
55. Веднъж постигнал това, преданият търси единствено Него, говори само за Него и мисли единствено за Неговото великодушие.
56. Предаността, породена от желание, бива три вида, според това дали един или друг от принципите на просвещението, развитието или объркването господства в поведението на предания; или с други думи, в съответствие с това как обожаваният попада в една от трите групи - страдащ, търсец или умоляващ.
57. Ако всеки от споменатите видове преданост работи за висшето добро, всеки е успешен.
58. В прадаността изпълнението на желанието за влизане в интимно приятелство с Бога или постигането на освобождение е по-лесно, отколкото във всичко друго.
59. Защото тя не се нуждае от никакви други доказателства, тъй като е очевидна и сама е доказателство за себе си.

60. Пътят на предаността е лесен, защото изпълва отвътре преданият с мир и висш екстаз.
61. Без мисъл на безпокойство за материални загуби, преданият посвещава себе си и своите обичайни и духовни дейности на Господа.
62. Развивайки предаността си, човек не трябва да пренебрегва спазването на социалните обичаи и церемонии, а напротив, да взима участие в тяхното изпълнение, като едновременно с това посвещава всичките им плодове на Бога.
63. Който се стреми към предаността не бива да слуша разговори за жени, богатство или за привичките на невярващите.
64. Самоизтъкването и гордостта трябва да бъдат изоставени.
65. След като веднъж се е посветил изцяло Нему, той би трябвало да показва (ако изобщо изпитва) желание, възмущение, самоизтъкване единствено на Него.
66. Запазвайки се чист от трите модифицирани форми на второстепенна преданост, човек трябва да развива любовта и единствено нея, която се корени в онези степени на предаността, известни като непрестанно служене и постоянно съпружеско поведение.
67. Първостепенни последователи са всеотдайните.
68. Разговаряйки помежду си със задавени гласове, с настръхнали коси и с леещи се от очите сълзи, те пречистват както своите семейства, така и цялата земя.
69. Те носят святост на светите места, те изпълняват похвални дела, те издигат обикновените писания до положението на свещени книги.
70. Вътре и вън, навсякъде около себе си, те непрестанно осъзнават Божието присъствие.
71. От тяхната преданост предците ликуват, небесата танцуват и тази земя се чувства сигурна като под покровителството на Бога.
72. Сред тях не съществува разделение по рождение, образование, външност, семейно положение, богатство или уважение.
73. Тъй като те всички принадлежат на Него.
74. Не бива да се водят безполезни разговори относно битието или качествата на Бога от тези, които се стремят към преданост.

75. Защото това може да продължава безкрайно и пак не е сигурно, че ще се достигне до истината.

76. Трактатите за предаността трябва да се изучават с внимание и предписанията, посочени в тях като задължителни, трябва да се изпълняват.

77. Дори и половин миг не бива да се пропилява, тъй като цялото време, което човек има за божествено съзерцание е малкото останало след онова, което вече е изтекло в мисли и усещания на удоволствия, болка, желаниа, печалба и т.н.

78. Преданите трябва да съблюдават ненасилие, истинност, чистота на тялото и ума, доброта, вяра в Бога и откровенията и други добродетели от този характер.

79. Единствено Бога трябва да обожават винаги с цялото си сърце преданите и да се осланят с абсолютна вяра на Него.

80. Призван, Той се разкрива незабавно и изпълва преданите Си със Своето въздействие.

81. Само предаността е била, е и ще бъде - неизменна и вечна, велика.

82. Предаността, макар и единствена по рода си, се явява в единадесет форми в съответствие с това дали взима посоката на привързаност към качествата и величието на Бога, привързаност към Неговата красота, привързаност към Неговото обожание, привързаност към спомена за Него, привързаност към служене на Него, привързаност към Неговото приятелство, , привързаност към Него с родителска любов, привързаност към Него като тази на любима жена, привързаност до пълно себеотдаване, привързаност до загуба на себе си и святост; и привързаност до непрестанно самоизличаване.

83. Ето така учителите Санаткумара, Вйаса, Шука, Шандилйа, Гарга, Вишну, Каундилйа, Шеша, Уддхава, Аруни, Бали, Хануман, Вибхишана и други говорят в този дух без предубеждение, без страх от врявата на тълпата.

84. Онзи, който има вяра в това благотворно учение, изложено от Нарада, ще добие предаността, която е най-скъпото в живота, най-скъпото!